

נשמה לעולמים. משומ שפאشر הנשיות עלות בורות וויאוות נקיות מן הקולם הזה, כל נשמה ונשמה נכונת לספר אווצר המלך, וכלו בשמות, ואומר: זו היא נשמת פלוני עתידה תהיה לאותו הגור שענבה. ואז כתוב לו יעדה, בר.

ובשוויצאת רעה בעיני אדנייה, שנטמאה בחטאים ובטענו של החטאיהם, אז לא יעדה, בא. ונאבר אותו הגוף מפשעה, והיא לא מזוננת אליו, פרט לאotta שבעללה התרצה ושב בתשובה של הגוף בה, אז חותם והפדרה, כמו שנאמר (איוב ל) פֶּרֶת נִפְשׁוֹ מַעֲבֵר בְּשָׁחַתָּה וְהַפְּדָה, זֶה בְּאָדָם שְׁהַעֲצָה שְׁלֹו שִׁיפְדָה אֹתוֹתָה וְשִׁוּבָה בתשובה. והקדוש ברוך הוא אמר את זה לשני צדדים, והפדרה בתשובה. אחר ששב בתשובה, פֶּרֶת אֹתוֹתָה מְדֻרָךְ הַגִּיהַנְם.

לען נבריא לא ימשל למקרה. מי זה עם נבריא? עליבה היא הנשמה, שפאشر יוצא מן העולם וכן אדם מסטה דרכו עמה, היא רוצה לעלות למעלה לתוך המינות הקדושים, משים שהמינות הקדושים עומדים באotta דרכן ען, ומחות נבראים עומדים באotta דרכן של היגיון. ובראה הנשמה, ואotta שמירה ופרישת לבוש הגבר עלייה. כפה מחות קדושים מעדרים לה להתחבר עמה ולהיכיס אותה לגן עדן. לא זכתה - מפני מחות נבראים מזומנים להיכיס אותה בדרך היגיון, ואותם מחות של מלacci חבללה מזומנים לששות בה נקומות. בא הפתוח ומוכיח, לעם נבריא לא ימשל למקרה - אלו מלacci חבללה. ברגדו בה - אותה

לההוא גופא, ואתאבד מה היא נשmeta לעלמיין. בגין, כד נשמתיין סליקין בריין, ונפקין נקיין מהאי עלמא, כל נשmeta, ונשמטה, עאלת בספרא דאמטה דמלכא, ובכלחו בשמלה, ואמר דא היא נשmeta דפלניה, זמינת תהא לההוא גופא דשבקת, ובדין כתיב, לו יעדה, בו.

ובד נפקת רעה בעיני אדנייה, דקא אסתא בא בחובין, ובטנו פא דחטאין, בדין לא יעדה בא. ואתאבד ההוא גופא מינה ואידי לא איזמנת לגביה בר היה דמארה אטרען, ותיב בתויופא דגופא בה, בדין כתיב, והפדרה. בכמה דאת אמר (איוב ל) פֶּרֶת נִפְשׁוֹ מַעֲבֵר בְּשָׁחַתָּה וְהַפְּדָה, הא איהו בבר נש, דעיטה דיליה, דיפרווק לה, ויתוב בתויופא, ולתרין סטרין קאמיר קדשא ברייך הוא, והפדרה בתויופא. לבתר דתב בתויופא, פֶּרֶת לה מארחא דגיהנם.

לען נבריא לא ימשל למקרה. מאן עם נבריא. עלובתא איה נשmeta, כד נפקת מעלמא, ובר נש אסטה ארחה בחדה, היא בעאת לסלקא לעילא, גו מישרין קידישין, בגין דמשרין קידישין קיימין בההוא ארחה דגן עדן, ומישרין נבראיין קיימין בההוא ארחה דגיהנם.

ובתה נשmeta, וההוא נטירו, ופרישו דלבושא יקירה עללה. מפני מישרין קידישין, קא מעתהון לה, לאתחברא בחדה, ולמייעאל לה לגן עדן. לא זכתה, מפני משירין נבראיין מעתהון למשעל לה בא ארחה דגיהנם. ואינו מישרין דמלacci חבללה זמיןין למעבד בה ניקמין, אתה קרא ואוכח, לעם נבריא לא ימשל למקרה, אלין מלacci חבללה.